

εἶχον δύο εἶδη ἐκφορῶν, τούντεσθεν εἰθίζον ἰδιαίτερα ἐν ἐκάστη ὄργανα. Μετεχειρίζοντο τὰς μακρὰς σάλπιγγας εἰς τὰς ἐκφορὰς τῶν ἐφήβων, καθὼς ἤχουσας βρέως καὶ κατηφῶς· καὶ μικροὺς αὐλοὺς εἰς τὰς ἐκφορὰς τῶν παίδων, καθὼς ἤχουντας ὀξέως καὶ ἀσθενῶς. Τῶν αὐλῶν τούτων εὐρέται ὑπῆρξαν οἱ Φρύγιοι, κατὰ τὴν ῥῆσιν τοῦ Polluce, ὑφ' ὧν καὶ ἔσχον τὸ ὄνομα Φρύγιοι αὐλοί. Εἶχον δ' εἰσέτι ἕτερον εἶδος αὐλῶν, μακρῶν σπιθικῆς, καλουμένων Γεγγρίκαι, διότι εἰθίζοντο ὑπὸ τῶν Φοινίκων εἰς τὰς πανηγύρεις τοῦ Ἀδωνίδος, οὗ τινος τὸ ὄνομα ἐν τῇ Φοινικεῖ γλῶσσῃ καλεῖται Γέγγρις. Ὁ ἦχος ἡ δὲ τῆς δι' οὗ ἤδον καὶ ἤχουν οἱ αὐλοὶ τὴν Λύδιος ἦχος ἀφ' ἑαυτοῦ θρηνηδὸς καὶ γοερὸς, διὸ καὶ γράφει ὁ Ἀπουλέιος, ὅτι ὁ ἦχος τοῦ ζυγίου αὐλοῦ, ἐξ ἰδίας του φύσεως πανηγυρικὸς, μεταχειριζόμενος εἰς τοὺς νεονύμφους, παρήλασσε κατὰ τὰς ἐκφορὰς εἰς τὸν γοερὸν λύδιον τρόπον. Τελευταῖον ἦσαν προσδωρισμένοι εἰς τὸ πένθος καὶ αὐλοὶ τινες καλούμενοι Παρατρέξεις, τῶν ὁποίων ὁ ἦχος μετεχειρίζετο ὀξέως καὶ βραδέως.

Μουσικοὶ ἀμίλλης, ἀγῶνες καὶ παιδιαί.

Τοσαύτην πολυτέλειαν ἐτέλουν οἱ Ἕλληνες τῇ μουσικῇ, καὶ τοσαύτην φήμην ἔχαιρον οἱ λάτραι αὐτῆς, ὥστε ὅπως γινώσκωσι καὶ κλείζωσιν αὐτοὺς, καθιδρύσαντο ἀγῶνας. — Καὶ ἐν πρώτοις ὀφείλομεν νὰ θεωρήσωμεν τὴν τῶν ἀγῶνων μουσικὴν σχετικῶς τε εἰς τὸ ἄσμα καὶ εἰς τὸν ἦχον. Τὸ ἄσμα ὅτε μὲν ἦν μόνον, ὅτε δὲ συνωδεύετο ὑπὸ τῶν ὀργάνων, ἰδίως δὲ ὑπὸ τῶν χορδικῶν ὀργάνων, διότι, ὡς ἤδη προείρηται, ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἐκαλοῦντο λυρικά αἱ ᾠδαὶ αἱ τὸ ἄσμα τῶν ποιημάτων τῶν μετὰ τῆς λύρας συνοδεύουσαι.

Τὰ ὄργανα περιωρίζοντο εἰς τὰς κιθάρας ἢ λύρας, εἰς τοὺς αὐλοὺς, εἰς τὰς σάλπιγγας, καὶ εἰς τὰς βυκάνας (buccine).

Ἡ ἀρχαιοτέρα μουσικὴ ἀμίλλα ἐν Ἑλλάδι, ὡς ἀναφέρει ὁ Παισανίας, ἐγένετο εἰς τοὺς Πυθικοὺς ἀγῶνας, ἐν οἷς ἡμιλλῶντο τινὲς ἐν τῷ ᾄσματι ὕμνου τινὸς πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος. Ὁ πρῶτος πάντων ὁ κερδῆσας τὴν νίκην ἢ τὸ βραβεῖον ἦν ὁ Χρυσόθεμις ἐκ Κρήτης υἱὸς τοῦ Καρμάνορος, ἑξοχος ἐν τῇ ποιήσει, τῷ ᾄσματι, καὶ τῷ ἦχῳ τῆς κιθάρας.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀμίλλῃ ἐνίκησεν ὁ Φιλάμμων ἐκ Δελφῶν, περὶ οὗ ὁ Ὀβίδιος ἤδε.

Fa detto Filammone, e con la cetra
Rendesi sì caro e sì soave il canto
Che avrebbe intenerito un cuor di pietra
E mosso in ogni cor pietade e pianto.

Ταμίρας ὁ τοῦ Φιλάμμου ἦν ὁ τρίτος νικητὴς ἐν τοῖς Πιθύοις διὰ τοῦ ᾄσματος, ὅστις τίθεται ὑπὸ

τοῦ Πλάτωνος μεταξὺ τῶν δύο διασῆμων περὶ τὸ ἄδειν καὶ ἤχεῖν, Ὀλύμπου δηλονότι καὶ Ὀρφέως.

Ἐκύνολπος ἦν ὁ τέταρτος.

Ὁ Τέρπανδρος κατὰ Πλάτωνα ὑπερτέρησεν ἅπαντας. — Διηγείται ὁ περιφανὴς Χαριωνεὺς βιογράφος, ὅτι ὁ Τέρπανδρος ἦν ποιητὴς καὶ διδάσκαλος τῶν νόμων τῆς κιθάρας, καὶ ὅτι ἤδε τοὺς στίχους τοῦ καὶ τοὺς τοῦ Ὀμήρου μετὰ προσδωρισμένου μέτρου ἐν ταῖς μάχαις, καὶ ὅτι οὗτος πρῶτος ἔθετο ὀνόματα εἰς τοὺς κανόνες καὶ τὰς χορδὰς τῆς κιθάρας.

Εἰς τὸν Τέρπανδρον ἀποδίδεται ἡ ἐφεύρεσις τοῦ Ἀεσβίου ᾄσματος καὶ τῆς Βαρβίτου, ὀργάνου ἐκ χορδῶν. Εἶτα ἔπεται ὁ Κεφαλλῆν, Ἐχέμβροτος ὁ Ἀρκάδιος καὶ Σακάδας ὁ Ἀργεῖος, ὅστις πολλάκις ᾤφθη ἔχων τὴν κεφαλὴν ἐστεμμένην τῷ στέμματι θριάμβου. Ἐπιλήψεϊεν δ' ἡμᾶς ὁ χρόνος διηγουμένους τὰ περὶ πάντων τῶν νικητῶν διὸ περιοριζόμεθα ἀναφέροντες ὡς τελευταῖον τὸν Μίδωνα Ἀκραγαντῖνον, ὅστις παρεκτὸς τοῦ νικητηρίου ἄθλου, οὗ τινος ἔτυχε διὰ τῆς τοῦ αὐλοῦ ἡχήσεως, ἐτιμήθη καὶ ὑπὸ τοῦ Πινδάρου ἀφιερῶσαντος αὐτῷ ᾠδὴν.

Καὶ οὐ μόνον κιθαρισταί, ᾄσματοῦργοι καὶ αὐληταὶ ἡμιλλῶντο, ἀλλὰ καὶ σαλπίγγων, καὶ βυκάνων μουσουργοί, ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ὁποίων μνημονεύονται ὁ Τίμαριος καὶ ὁ Κράτης, εἶτα ὁ Ἀρχίας ἐκ τῆς Ἰθάκας· ἀλλ' ὁ μᾶλλον περιβόητος ὡς πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ ἤχεῖν ὑπῆρξε Κρόδονος ὁ Μεγαρεὺς, ὅστις ἤχει, πρᾶγμα ἄγνωστον ἕως τότε, διὰ δύο σαλπίγγων ταυτοχρόνως.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΙΟΥΛΙΑ.

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΤΡΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΕΖΟΝ ΛΟΓΟΝ.

Γ' π' δ

OCTAVE FEUILLET.

Διδαχθὲν τὸ πρῶτον ἐν Παρισίῳ, ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ θεάτρου, ὑπὸ τῶν συνήθων ἡθοποιῶν τοῦ Αὐτοκράτορος, τῇ 4 Μαΐου 1869.

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ ΚΑΜΠΡ.

ΙΟΥΛΙΑ, σύζυγος αὐτοῦ.

ΚΑΙΚΙΑΝ, θυγάτηρ αὐτῶν.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΤΟΓΡΖΥ.

Ἡ Κυρία ΚΡΕΣΣΕΥ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, ὑπηρέτης.

Ἡ σκηνὴ ἐν τῇ ἐξοχῇ, πλησίον τοῦ Μεταίτη.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Δΐθουσα ἐξοχικῇ, κεκοσμημένῃ μετ' ἐκίπλων πολυτίμων· θύραι πλάγιαι· θύρα εἰς τὸ βάθος καὶ παράθυρα ἐκατέρωθεν αὐτῆς. Ἡ εἰς τὸ βάθος θύρα συγκοινωνοῦ μετ' ἀναβάθρας ἀγούσης ἐν τῇ αὐλῇ διὰ διπλῆς κλίμακος. Μεγάλη τράπεζα πρὸς δεξιὰ· μικροτέρα πρὸς ἀριστερά.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΙΟΥΛΙΑ μόνη, ἔπειτα ὁ ΤΟΥΡΖΥ.

Ἡ Ἰουλία κάθηται πρὸς τὰ δεξιὰ, πλησίον τραπέζης, ἐφ' ἧς εἰσὶν ἐρῶμενά φύρην μίγδην φύλλα καὶ ἄνθη· ἀποκόπτει τὰ στελέχη καὶ τοὺς κλαδέσκους, καὶ τὰ ἐναποθέτει κατόπιν ἐντὸς δοχείου. Εἶναι σύννους, καὶ διακόπτεται συχνάκις ἵνα προαῖξῃ τὸ οὖς. — Αἶφνης ἐγείρεται, πλησιάζει εἰς τὸ παράθυρον τοῦ βάθους, πρὸς δεξιὰ, καὶ παρατηρεῖ ἔξω. — Σκιρτῇ πρὸς τὸν θόρυβον τῆς ἀνοίγεισης θύρας καὶ παρατηρεῖ τὸν Τουρζύ.

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἄ! σὺ εἶσαι; Καλὴν ἡμέραν, γείτων...
(Ταίνει αὐτῇ τὴν χεῖρα καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὰ ἄνθη.)

ΤΟΥΡΖΥ.

Πῶς εἴσθε;

ΙΟΥΛΙΑ.

Πολὺ καλὰ... Μοὶ φαίνεται ὅμως ὅτι σήμερον θὰ ἔχωμεν ὀλίγην θύελλαν.

ΤΟΥΡΖΥ, (καθήμενος πρὸς ἀριστερά.)

Ναί, ὁ καιρὸς ἐκεῖ κάτω εἶναι κατάμαυρος, ὅπισθεν τῶν δασῶν... Καὶ ὅλοι ἀνεχώρησαν σήμερον τὸ πρωῒ;

ΙΟΥΛΙΑ.

Ὅλοι ἀνεχώρησαν σήμερον τὸ πρωῒ... Καλὸν κατευθύνον· δὲν ἔχει οὕτως;

ΤΟΥΡΖΥ.

Βέβαιον εἶναι ὅτι σὰς ἀγαπῶ τόσον ὅσον καὶ τὴν οἰκογένειάν σας, δι' ἐμέ... Μήπως περιμένετε τινα ἀκόμη κατ' αὐτάς;

ΙΟΥΛΙΑ.

ὦ Θεέ μου! ὅλους τοὺς Παρισίους, καὶ τινες ξένους ἀκόμη... Εἰξεύρετε ὅτι ὁ κύριος τοῦ πύργου δὲν ἀγαπᾷ πολὺ πολὺ τὴν μοναξίαν...

ΤΟΥΡΖΥ.

Εἶναι καλὰ ὁ Μαυρίκιος;

ΙΟΥΛΙΑ.

Θαυμάσια... Σκέπτεται νὰ ὑπάγῃ σήμερον εἰς Παρισίους.

ΤΟΥΡΖΥ, (ἡμιεγερόμενος.)

Ἄ!... τότε λοιπὸν ἀναχωρῶ καὶ ἐγώ...

ΙΟΥΛΙΑ.

Διὰ τί;

ΤΟΥΡΖΥ.

Τῷ ὄντι... διὰ τί;

ΙΟΥΛΙΑ, (μετὰ τινα παύσιν.)

Ἐλέγεται ὅτι ὁ ουρανὸς ἐκεῖ κάτω εἶναι μαῦρος.

ΤΟΥΡΖΥ, (θεωρῶν αὐτήν.)

Καὶ πολὺ... Σεῖς τί ἔχετε;

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἐγώ; Πῶς;

ΤΟΥΡΖΥ.

ἔχετε τι... Εἰσθε τεταραγμένη, ἀνήσυχος, μάλιστα καὶ ὀλίγον ὠχρά... καὶ ἔπειτα ἡ βραχυλογία τῆς κακοδιαθεσίας... Τί ἔχετε λοιπόν;

(Ἐγείρεται.)

ΙΟΥΛΙΑ.

Τίποτε... εἶμαι ὀλίγον ἐνωχλημένη.

ΤΟΥΡΖΥ.

Πολύ!

ΙΟΥΛΙΑ.

Πολύ, ναί... (Μειδιῶσα.) Εὐρίσκομαι εἰς μαρτύριον. Περιμένω τὴν καταδίκην μου.

ΤΟΥΡΖΥ.

Τὴν καταδίκην σας;

ΙΟΥΛΙΑ.

Σὰς εἶπον, νομίζω, ὅτι ἡ διακκῆς μου ἐπιθυμία ἦτο νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ μοναστήριον ἡ κόρη μου ἐφέτος... Μετ' ὀλίγον συμπληροῖ τὸ δέκατον ἔκτον ἔτος τῆς ἡλικίας της... Ἡ ἀνατροφή της ἐτελείωσεν, ἡ τοῦλάχιστον ὅ,τι ὑπολείπεται θὰ τὸ μάθῃ πλησίον μου, διότι νομίζω ὅτι τὰ διδάγματα μου εἰσὶν ἀντάξια πρὸς τὰ τῶν γυναικῶν ἐκείνων... ἀλλὰ δὲν τὸ παραδέχεται ὁ σύζυγός μου.

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἄ!

ΙΟΥΛΙΑ.

Καὶ ἐπειδὴ τὸ προεμάντευον, ἀφῆκα νὰ φθάσῃ τὸ τέλος τῶν διακοπῶν, ἵνα τολμήσω νὰ θίξω τὸ ζήτημα. Ἡ ἐξήγησις ἔγινε χθὲς τὸ ἑσπέρας, καὶ οὐδὲν ἐδυνήθη νὰ κατορθώσω.

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἀνεχώρησεν;

ΙΟΥΛΙΑ.

Ὁχι, ἀλλὰ πολὺ φοβοῦμαι ὅτι θέλει ἀναχωρήσῃ σήμερον τὸ πρωῒ. Δὲν μοὶ μένει εἰμὴ μία ἐλπίς, καὶ αὕτη πολλὰ ἀσθενής. Ἡ Καικίλη, τὴν τελευταίαν στιγμὴν, ἠθέλησε νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐσχάτην δοκιμὴν... Ὁ πατήρ της τὴν λατρεῖ, εἰξεύρετε... θὰ ᾔῃαι ἴσως εὐτυχεστέρα ἐμοῦ... Συσκέπτονται πρὸ ἐνὸς τετάρτου... καὶ, ὥς σὰς ἔλεγον προηγουμένως, περιμένω τὴν καταδίκην μου.

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἐννοῶ τὴν ἀγωνίαν σας, καὶ σὰς ζητῶ συγγνώμην ὅτι ἐπεριττολόγησα... τόσον ἀδεξιῶς...

ΙΟΥΛΙΑ, (προσεγγίζει άλλοφρονουσα την τράπεζαν.)

Ταλαίπωρον τέκνον! Ἡ μετ' αὐτοῦ συμβίωσις θὰ μοὶ ἦτο τόσον καλὴ, τόσον γλυκεῖα... τόσον ἀναγκαία μάλιστα!

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἐπιθυμαῖτε νὰ σᾶς ἀφήσω;

ΙΟΥΛΙΑ.

Ὅχι, ὄχι, μείντε, σᾶς παρακαλῶ. Μὴ φοβηθῆτε σκηνὴν τινὰ· εἰξεύρετε ὅτι δὲν κάμνω τοιαύτας.

ΤΟΥΡΖΥ (εἰς τὸ βάθος, πρὸς ἀριστερά).

Ἄς ἴδωμεν... ἐλπίζατε... ἡ συνδιάλαξις παρατείνεται· καλὸν σημεῖον τοῦτο... Ἄλλως τε, ὡς ἐλέγετε πρὸ ὀλίγου, καὶ ἀγαπᾷ πολὺ τὴν Καικίλην... συγχωρήσατέ μοι, τὴν κυρίαν Καικίλην!

ΙΟΥΛΙΑ.

ὦ! λέγετε πάντοτε Καικίλην... τὴν εἶδετε γεννηθεῖσαν...

ΤΟΥΡΖΥ.

Τοῦτο δὲν μὲ καθιστᾷ νέον· ἀλλὰ τὸ ὁμολογῶ.

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἄ! ἰδοῦ, τὴν ἀκούω... (Μειδιῶσα.) Θεέ μου! ἡ καρδιά μου πάλλει!

(Ὁ Τουρζὺ ἀποχωρεῖ ὀλίγον.)

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Οἱ αὐτοί, ΚΑΙΚΙΑΝ.

(ἔρχεται δρομαία πρὸς τὴν μητέρα της καὶ λαμβάνει τὴν χεῖρά της.)

ΚΑΙΚΙΑΝ.

Ἰγίαινε, μῆτερ!

(Ἡ Ἰουλία τὴν ἀτενίζει κινουσα εὐαφρῶς τὴν κεφαλὴν.)

ΙΟΥΛΙΑ.

Ὅχι, τότε;

(Ἡ Καικίλη ἀποκρίνεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀρνητικῆς κινήσεως.)

ΤΟΥΡΖΥ (κατ' ἰδίαν.)

Θεέ μου!

ΚΑΙΚΙΑΝ, (γονυπετοῦσα πλησίον τῆς μητρός της.)

Ἀλλ' ἔχω τὴν ῥητὴν ὑπόσχεσίν σου διὰ τὸ προσχεῖς ἔτος... Δὲν μένει πλέον εἰμὴ ἐν ἔτος, βεβαιότατα... ὡς εἴμεθα γενναῖαι. Μετὰ ἐν ἔτος θὰ εἶμαι ὅλη σὴ, διὰ παντός... διὰ παντός, ἀκούεις; Θὰ σὲ ἀγαπῶ, θὰ σὲ ἀγαπῶ πολὺ, θὰ σὲ λατρεύω!... (τὴν ἀσπάζεται καὶ προσθέτει μετὰ φωνῆς χαμηλῆς.) Θὰ σὲ παρηγορῶ!... (Ἐγείρεται.) Ἰγίαινε, μῆτερ!

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἰγίαινε, ἀγαπητὴ μου μικρά... ὕπαγε... ὕπαγε... Δὲν σὲ συνοδεύω, εἰξεύρεις...

ΚΑΙΚΙΑΝ.

Ὅχι... ὄχι... μείνε! (Παρατηροῦσα τὸν Τουρζὺ.) Ἄ! κύριε Τουρζὺ... Συγχωρήσατέ μοι!... Ἰγίαινοίτε, κύριε!

ΤΟΥΡΖΥ.

Καλὴν ἀντάμωσιν, κυρία.

(Ἡ Καικίλη, πλησιάζουσα εἰς τὴν ἔξοδον, στρέφει καὶ πέμπει διὰ τῶν δύο χειρῶν φίλημα εἰς τὴν μητέρα της, καὶ ἐξέρχεται.)

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΙΟΥΛΙΑ, ΤΟΥΡΖΥ.

(Στιγμὴ σιωπῆς. — Ἡ Ἰουλία ἐξακολουθεῖ τὴν ἐργασίαν της.)

ΙΟΥΛΙΑ.

Καθῆσατε λοιπόν.

ΤΟΥΡΖΥ.

Ὅχι... ἀληθῶς, σᾶς στενοχωρῶ... καὶ ἀναχωρῶ...

ΙΟΥΛΙΑ.

Σᾶς βεβαιῶ ὅτι δὲν μὲ στενοχωρεῖτε.

ΤΟΥΡΖΥ.

Τότε, κλαύσατε!

ΙΟΥΛΙΑ.

Ὀλίγον κλαίω, τὸ εἰξεύρετε.

ΤΟΥΡΖΥ.

Λοιπόν, ἔχετε ἄδικον... Ἀπειράκις πλειότερον ἐπρωτίμων νὰ σᾶς ἴδω κλαίουσαν.

(Προχωρεῖ καὶ στηρίζεται ἐπὶ τὴν πρὸς δεξιὰν ἐστίαν.)

ΙΟΥΛΙΑ.

ἔχω ξηρὰν τὴν καρδίαν· τί θέλετε... Ἀλλ' ἴδωμεν, ὡς λαλήσωμεν περὶ παιδροτέρων πραγμάτων, δὲν ἔχει οὕτως;... Τί νέον γνωρίζετε τῶν ἐν τῇ πόλει;... Καί, τοῦ λόγου ὄντος περὶ νέων, εἰπατέ μοι, τί πρᾶγμα εἶναι ἡ νέα ὑμῶν γειτόνισσα, ἥτις κατὰ συνέπειαν εἶναι καὶ ἡμετέρα; Βεβαίως τὴν συνηντήσατε εἰς τὰ πέριξ... Εἶναι ὥραία ὡς φημίζεται;

ΤΟΥΡΖΥ.

Ποία γειτόνισσα;

ΙΟΥΛΙΑ.

Κυρία τις καλουμένη... καλουμένη Κρεσσέῦ, νομίζω, ἥτις κατόκησε πρὸ τινος εἰς τὴν σκιάδα τῶν Πτελεῶν... ὀλίγον ἀργὰ διὰ τὴν ἐποχὴν... μετὰ τινος θείας... Τί πρᾶγμα εἶναι;

ΤΟΥΡΖΥ.

Πά... Δὲν εἰξεύρω καλά.

ΙΟΥΛΙΑ.

Εἶναι χήρα ἢ χωρισμένη ἀπὸ τοῦ συζύγου της;

ΤΟΥΡΖΥ.

Χωρισμένη, νομίζω.

ΙΟΥΛΙΑ.

Δυστυχῆς γυνή! . . . Διὰ τί;

ΤΟΥΡΖΥ.

Λέγουσιν ὅτι ὁ σύζυγος εἶχεν ἄδικον. . .

ΙΟΥΛΙΑ.

ὦ! φρικτὸν τοῦτο! . . . Τέλος, δὲν εἶναι σπουδαῖον, δὲν ἔχει οὕτω;

ΤΟΥΡΖΥ.

Θεέ μου! . . . ἀγνοῶ. . . Μὲ περιπλέκετε πολὺ.

ΙΟΥΛΙΑ (καταφατικώτατα).

Τὸ πιστεύω!

ΤΟΥΡΖΥ.

Ὅχι δά. . . φρονῶ ὅτι δὲν ὑποπτεύετε ὅτι ἦλθεν ἐνταῦθα διὰ τοὺς ὠραίους μου ὀφθαλμούς;

(Κάθηται εἰς τὴν ἐτέραν πλευρὰν τῆς τραπέζης, κατέναντι τῆς Ἰουλίας).

ΙΟΥΛΙΑ.

Διὰ τοὺς ἐδικούς σας; . . . ὦ! ὄχι, ὄχι, ὄχι. . . Θάρρει, φίλε μου. . . Θέλω ὅμως νὰ σᾶς ζητήσω μίαν συμβουλήν. Ἐάν ἔλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν μου, ὡς ὑποθέτω, νὰ τὴν δεχθῶ;

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἐάν θέλετε. . . Ἰπάρχουσιν ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι τὴν δέχονται. . . καὶ ἄλλοι. . .

ΙΟΥΛΙΑ.

Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς διαθέσεως ἐκάστου.

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἀλλά. . . μήπως σᾶς ἀνήγγειλον τὴν ἐπίσκεψίν της;

ΙΟΥΛΙΑ.

Ὅχι. . . Ἀλλὰ ἔχω ὡς πρὸς τοῦτο προαισθήματα. . . καὶ ἀρχίζω νὰ πιστεύω ὅτι καὶ τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ. . . Τελευταῖον, ἀφοῦ ἡ θυγάτηρ μου ἀνεχώρησεν, ὀλιγώτερον ἀνάρμοστον θὰ ᾔνοι.

ΤΟΥΡΖΥ.

Καὶ τίς συντροφεύει τὴν κυρίαν Καικίλην;

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἡ γραῖα Μάρθα. . . καὶ ὁ Ἰουστίνος. . . Θὰ τὴν ὀδηγήσωσι κατὰ πρῶτον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ θείου της, εἰς Διεζαίν. . . διότι ἀπόψε θὰ εἰσέλθῃ. . . Ἀλλὰ θὰ συμπαραλάβῃ τὴν ἐξαδέλφην της, ἥτις θὰ εἰσέλθῃ μετ' αὐτῆς.

ΤΟΥΡΖΥ.

Καὶ ἀπὸ τὸν υἱόν σας ἔχετε καλὰς εἰδήσεις;

ΙΟΥΛΙΑ.

(κομίζει ἄνθη ἐπὶ τραπέζης κειμένης εἰς τὸ ἐν τῷ βάθει πρὸς ἀριστερὰ παρὰ θυρον).

Πολὺ καλὰ. . . Προσφιλὲς τέκνον! Ἐργάζεται ὡς μικρὸς λέων!

ΤΟΥΡΖΥ.

Πάντοτε εἰς τὴν νυκτικὴν σχολήν;

ΙΟΥΛΙΑ.

Πάντοτε. . . Μόλις τὸν εἶδον ἐφέτος. . . Διήλθον τὰς διακοπὰς περιπλέοντες. . . Τοῦτο οὐχ ἦν τὸν καταμαγεύει.

ΤΟΥΡΖΥ.

Μὰ τὴν πίστιν μου, πρέπει νὰ εἰσθε ὑπερήφανος διὰ τὰ τέκνα σας. . . Γνωρίζω ὀλιγώτερον τὸν Ἰούλιον. . . Ἀλλὰ πᾶν ὅ,τι περὶ αὐτοῦ εἰξεύρω εἶναι θαυμάσιον. . . Ὡς πρὸς τὴν Καικίλην, εἶναι μικρὰ γυνὴ ἐσχηματισμένη. . . Εὐφυῆς, γλυκεῖα καὶ ἀτρόμητος ὡς. . . ὡς οὐδεὶς. Εἶχον συνειθίσει πρὸ δύο μηνῶν νὰ τὴν βλέπω σχεδὸν καθ' ἐκάστην. . . Καὶ ἀληθῶς, τὴν ἀγαπῶ σχεδὸν τόσον ὅσον καὶ ὑμᾶς.

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἀληθῶς, τὴν ἀγαπᾶτε πολὺ;

ΤΟΥΡΖΥ.

Περιπαθῶς.

ΙΟΥΛΙΑ, (παρατηροῦσα αὐτὸν ἐξείρνης.)

Περιπαθῶς;

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἀναμφιβόλως. . . ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας τέλος.

ΙΟΥΛΙΑ.

(γελῶσα καὶ ἐπανερχομένη πλησίον τῆς τραπέζης.)

Περιπαθῶς. . . Ἡ λέξις αὕτη εἰς τὸ στόμα σας καθ' ὁλοκληρίαν μὲ κατέπληξε.

ΤΟΥΡΖΥ (γελῶν).

Καὶ διὰ τί;

ΙΟΥΛΙΑ.

Διότι ἐν γένει εἰσθε ἀρκούντως γαλήνιος ὅταν ἐρμηνεύετε τὰ αἰσθήματά σας. . . Καὶ εἰς τὰ αἰσθήματά σας ἐπ' ἴσης, νομίζω. . . νομίζω, δὲν βεβαιώ τίποτε, σημείωσον καλῶς. . . Εἰσθε ἄνθρωπος τοσοῦτον μυστηριώδης!

ΤΟΥΡΖΥ.

Μυστηριώδης! . . . Εἰς τί, Θεέ μου;

ΙΟΥΛΙΑ.

Θεέ μου, καθ' ὅλα, δὲν γνωρίζω ὑπαρξίν τόσον σκοτεινὴν ὅσον τὴν ὑμετέραν. . . Ναὶ μὲν δὲν εἰξεύρω τί κρύπτετε, ἀλλὰ εἰξεύρω ὅτι τὸ κρύπτετε καλῶς.
(Ἐπανακάθηται.)

ΤΟΥΡΖΥ.

Δὲν κρύπτω τίποτε, ἰδοὺ ὅλον τὸ μυστήριον.

ΙΟΥΛΙΑ.

Πά! Κατὰ πρῶτον, τί εἶναι τὸ ταξείδιον τοῦτο εἰς Αἴγυπτον, τὸ ὅποιον καθ' ἐκάστην πρωτὴν μέλετε νὰ ἐκτελέσητε, καὶ τὸ ὅποιον δὲν ἐκτελεῖτε ποτέ;

ΤΟΥΡΖΥ.

Θά τὸ ἐκτελέσω . . . προπαρασκευάζομαι.
(Ἐγείρεται.)

ΙΟΥΛΙΑ.

Πρὸ ἑξ ἑτῶν . . . Ἔπειτα, καὶ πρὸ πάντων, διὰ τί δὲν νυμφεύεσθε ; Μὲ τὰς φιλησύχους ἑξεις σας, μὲ τὴν ἀγάπην σας πρὸς τὸν οἰκιακὸν βίον, πρὸς τὴν οἰκογένειαν, δὲν εἶναι φυσικόν. Τί προσμένετε ; Διὰ τί ἀποβάλλετε τὰς ἐπικερδεςέρας, τὰς γοητευτικωτέρας προσφοράς, καὶ αὐτὰς ἀκόμη αἵτινες γίνονται δι' ἐμοῦ. τὸ ὅποιον ἐν παρενθέσει, δὲν μὲ κολακεύει πολὺ. . . Ἄ ! . . . (Ἐκβάλλει ἑλαφρὴν κραυγὴν πόνου.) Ἀδέξιος !

ΤΟΥΡΖΥ, (ἐντόνως.)

Πῶς ; . . . Τί ἔχετε ;

ΙΟΥΛΙΑ.

Τίποτε, τίποτε. . . Ἐπληρώθην ὀλίγον κλείουσα τὸ μαχαίριον τοῦτο Τὸ ρινόμακτρόν μου ; . . . Ἄ ! ἰδοὺ αὐτό !

(Λαμβάνει τὸ ρινόμακτρόν της ἐκ τῆς τραπέζης.)

ΤΟΥΡΖΥ, (σπεύδων πλησίον της.)

Ἄς ἴδωμεν . . . συγχωρήσατέ μοι ! Ἀλλὰ τρέχει πολὺ αἷμα. . . (Τεταραγμένος.) Θέλετε . . . θέλετε νὰ καλέσω ;

ΙΟΥΛΙΑ.

Ὅχι . . . τί ἀστείότης ! . . . Ἄκουσον, ὑπάρχει φιαλίδιον δορυκνίου ἐντὸς τοῦ σύρτου τῆς μικρᾶς τραπέζης . . . ἰδοὺ καὶ ὕδωρ . . . Κατασκευάσατε ἐν μίγμα δι' αὐτῶν τῶν δύο.

ΤΟΥΡΖΥ

(προχωρεῖ, λαμβάνει τὸ φιαλίδιον ἐκ τοῦ σύρτου τῆς ἐν τῇ γωνίᾳ τραπέζης καὶ σταλάζει ἐξ αὐτοῦ ὀλίγας σταγόνας ἐντὸς φιάλης ὕδατος.)

Ἐκόπη πολὺ ;

ΙΟΥΛΙΑ.

Ὅχι, μικρὸν πρᾶγμα.

ΤΟΥΡΖΥ (συγκινημένος καὶ ἀδεξίως).

ἰδοὺ. . . Θέλετε νὰ σᾶς βοηθήσω . . . νὰ πρᾶσπαθῶ ; Συγχωρήσατέ μοι !

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἀλλὰ τρέμετε, φίλε μου. . . Ἀφήσατέ με νὰ τὸ δέσω. . . (περιτυλίσσει τὸν πληγωθέντα δάκτυλόν της). Τρέμετε, σᾶς βεβαιῶ. . . Μήπως ἡ θεὰ τοῦ αἵματος σᾶς προξενῇ συγκίνησιν ;

ΤΟΥΡΖΥ.

Ναί, ὅπωςοῦν.

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἵπέρξατε ἐν τούτοις στρατιωτικός ; πῶς ἐπράττετε ;

ΤΟΥΡΖΥ.

Κατὰ τὸ φαινόμενον, τότε ἤμην γενναϊότερος.

ΙΟΥΛΙΑ.

Εὐχαριστῶ. Δαμπρότατα. . . (Καὶ ἐγερθεὶς καταβαίνει πρὸς ἀριστερά.) Εἶναι βέβαιον ὅτι παρατηρῶ ἐνίοτε εἰς ὑμᾶς δειλίαν παράδοξον. . .

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἀδυναμία τῆς ἡλικίας !

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἄ ! πολλὰ νόστιμον ! . . Εἶπατέ μοι, ἔχω κατὰ νοῦν νὰ ἐξέλθω ἑφιππος σήμερον μετὰ μεσημβρίαν ; θέλετε νὰ μὲ συνοδεύσητε, ἐάν ἡ ἀδυναμία τῆς ἡλικίας σᾶς τὸ ἐπιτρέπη ;

ΤΟΥΡΖΥ (ὀλίγον διστάζων).

Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως. . . ἅμα εἰπῶ καλὴν ἡμέραν εἰς τὸν Μαυρίκιον.

ΙΟΥΛΙΑ, (μετὰ προσπαγορεύσεως ὀλίγον εἰρωνικῆς).

Πολὺ καλὰ. . . Ὑπάγω νὰ ἐνδυθῶ. . . (Πλησιάζουσα νὰ ἐξέλθῃ πρὸς ἀριστερά). Πάρχυτα.

(Ἐξέρχεται.)

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΤΟΥΡΖΥ, ἔπειτα ΚΑΜΠΡ.

(Ὁ Τουρζύ, ἔκθαμβος ἐκ τῶν τελευταίων λόγων τῆς Ιουλίας, ἵσταται ἐπὶ τινα στιγμήν προσκλωμένον τὸ βλέμμα ἔχων ἐπὶ τὴν θύραν ἐξ ἧς ἐξῆλθεν, ἔπειτα ἀνοψώσας ὀλίγον τοὺς ὤμους μετὰ λυπηρᾶς κινήσεως στηρίζεται ἐπὶ τὴν ἐπιπλὸν, κρατῶν τὸ μέτωπον.)

ΚΑΜΠΡ

(εἰσέρχόμενος ἐκ τοῦ βάθους καὶ πλησιάζων τὸν Τουρζύ, ὅστις δὲν τὸν ἀκούει).

Τί ἔγκλημα δισκέπτεσαι ;

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἄ ! σὺ εἶσαι ; (Ταῖνουςιν ἀλλήλοις τὰς χεῖρας) Ὑπάγεις εἰς Παρισίους σήμερον ;

ΚΑΜΠΡ

(ρίπτων ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὰς ἐφημερίδας ἧς ἀνὰ χεῖρας ἔχει).

Ναί, ὑπάγω εἰς Παρισίους.

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἀλλ' ἐπανέρχεται ἵνα δειπνήσης ;

ΚΑΜΠΡ.

Ὅχι, δὲν ἔχω σκοπόν. . . δὲν δύναμαι ν' ἀνχωρήσω ἐντεῦθεν εἰμὴ μετὰ τρεῖς ὥρας. . . Δὲν ἔρχεσαι μετ' ἐμοῦ ;

ΤΟΥΡΖΥ.

Ὅχι. Δὲν ἔχω λόγον ἵνα ὑπάγω εἰς Παρισίους. . . Ἀλλως καὶ ἡ σύζυγός σου σκοπεύουσα νὰ ἱππεύσῃ μ' ἐζήτησε νὰ τὴν συνοδεύσω.

ΚΑΜΠΡ.

Εὖγε !

ΤΟΥΡΖΥ.

Πρέπει μάλιστα νὰ ἴδω τί γίνεται ὁ ἵππος μου. . . (Προχωρεῖ πρὸς τὸ βάθος).

ΚΑΜΠΡ.

Περίμενε νά σημάνω.

ΤΟΥΡΖΥ.

Όχι... Θέλω νά ἴδω ἐγὼ αὐτὸς πῶς εἶναι ἔφθασα ὀλίγον ἀργά, καὶ ἐάν ἦναι κεκμηκώς, θά σοὶ ζητήσω τὴν Σάρραν.

ΚΑΜΠΡ.

Πολὺ καλὰ ἴδε, φίλε μου.

(Λαμβάνει ἡμερίδας).

ΤΟΥΡΖΥ,

(πλησιάζων νά ἐξέλθῃ, ἐπανερχεται ἀποτόμως μετ' αἰφνιδίας ἀπεξάσεως).

Μαυρίκια, θέλω νά σοὶ λαλήσω.

ΚΑΜΠΡ.

Ἐ! Θεέ μου! Τί θέλεις;... Εἶσαι κακοδιάθετος! Τί σημαίνει; Μετεβλήθηκες, φίλε μου!

ΤΟΥΡΖΥ.

Εἶμαι πάντοτε φίλος σου;

ΚΑΜΠΡ.

Τί ἐρώτησις! ἐλπίζω τοῦλάχιστον... δὲν ἔχω εἰμὴ ἓνα... ὅστις ἰσοδυναμεῖ πρὸς δέκα, τῇ ἀληθείᾳ... Ἐφ' ὅσον προβαίνω, τόσον πιστεύω ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰμὴ εἰς χρηστὸς ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὅτι εἶσαι σύ.

ΤΟΥΡΖΥ.

ἔχω ἀνάγκην τῶρα ἔλων τῶν προνομίων τῆς φιλίας. Σὲ εἰδοποιῶ ὅτι θέλω λησμονήσῃ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν καὶ πᾶν καθήκον.

ΚΑΜΠΡ.

Μήπως ὑπάρχωσι καθήκοντα μεταξὺ ἀμφοτέρων ἡμῶν; Όχι βεβαίως!

ΤΟΥΡΖΥ.

Περὶ τῆς σύζυγού σου θέλω νά σοὶ λαλήσω.

ΚΑΜΠΡ.

Ἄ!... ὅχι, ἐλπίζω, διὰ νά μοὶ εἰπῇς κακὸν περὶ αὐτῆς;

ΤΟΥΡΖΥ.

Διὰ σὲ θέλω εἰπεῖ κακόν.

ΚΑΜΠΡ.

Καλῶς! Τὰ πάντα ἔχουσι καλῶς! Λέγε!

(Κάθεται παρὰ τῇ τραπέζῃ, πρὸς δεξιὰ).

ΤΟΥΡΖΥ.

Μαυρίκια, εἰπέ μοι, πιστεύεις ὅτι ἡ σύζυγός σου εἶναι ἐντελὴς εὐτυχής!

ΚΑΜΠΡ.

Ἡ σύζυγός μου; Ἐντελὴς εὐτυχής; Καὶ διὰ τί λοιπὸν ὅχι; Τίνος στερεῖται;

ΤΟΥΡΖΥ.

Σοῦ τοῦ ἰδίου!

ΚΑΜΠΡ.

Πῶς τοῦτο; Διὰ τί;

ΤΟΥΡΖΥ.

Σκέψου!

ΚΑΜΠΡ (μετὰ σκέψιν).

Διότι ἔχω ἐρωμένες;

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἴσως διὰ τοῦτο!

ΚΑΜΠΡ.

Ἀλλ', ἐν πρώτοις, φίλε μου, τοιχότας πάντοτε εἶχον.

ΤΟΥΡΖΥ.

Ὡραία ἀπολογία!

ΚΑΜΠΡ.

Εἰς πρὸς τοῦτο οὐδὲν νέον μοὶ εἶπες... Καὶ ἔπειτα, φίλε μου... Ἀλλ', ὅχι, δὲν θέλω νά σοὶ τὸ εἰπῶ... διότι εἶσαι ἄνθρωπος ἀπλοῦκός... σύ... Δὲν γνωρίζεις τὰς γυναῖκας... καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἤθελες σκιρτήσῃ... ἤθελες σκιρτήσῃ!...

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἀλλὰ, τέλος, τί;

ΚΑΜΠΡ.

Λοιπὸν, φίλε μου... ἔσο ἡσυχος, σὲ παρακαλῶ... δὲν εἶμαι διόλου ἐγὼ πεπεισμένος, ὅτι μία γυνή, ἥς ὁ σύζυγός ἔχει ἐρωμένες, εἶναι κατὰ βάθος τόσον περίλυπος.

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἄ!

ΚΑΜΠΡ.

Δὲν λέγω ὅτι τοῦτο τὴν κολακεύει... ὅχι!... Καὶ ὅμως, ἄκουσον ἀγαπητέ μοι, ἐάν ποτε νυμφευθῇς, ἐάν θελῇς νά σὲ ἐκτιμῇ ἡ σύζυγός σου, καὶ ἐάν δὲν ἔχῃς ἐρωμένην... καὶ περὶ τοῦτο εἶσαι πολὺ ἱκανός!... προσποιήθητι ὅτι ἔχεις.

ΤΟΥΡΖΥ.

Ποτὲ, φίλε μου!

ΚΑΜΠΡ (ἐγειρόμενος).

Ποτὲ λοιπὸν δὲν παρετήρησας ὅτι πάντες οἱ ἐξ-απατηθέντες σύζυγοι εἰσὶν ἄνθρωποι ἡθῶν ἀμέεπτων;... Τοῦτο συμβαίνει διότι αἱ σύζυγοί των τοὺς περιφρονοῦσι, φίλε μου... Λυποῦμαι δι' αὐτάς... δὲν ἐκτιμῶ τὸ αἶσθημα τοῦτο... τὸ καταδεικνύον μόνον!... Τὸ κατ' ἐμὲ, ἐν ταύταις, ἐάν τὸ κρύπτω, ἐάν πάντοτε ποιῶμαι περὶ πολλοῦ τὰς χάριτας, δὲν τὸ πράττω ἐκ συστήματος... ἀπὸ σκοποῦ... Ὅχι· εἶναι ἀπλὴ ἡ ὁρεξίς μου... εἶναι τὸ ἐλάττωμά μου... Πρέπει νά ἔχῃ τις πάντοτε ἐν... Πράγματι ἄλλο δὲν ἔχοι...

ΤΟΥΡΖΥ.

Δὲν ἔχεις διότι δὲν δύνασαι... διότι εἰς τὴν θέ-

σιν σου δὲν δύναται τις νὰ ἔχη ἄλλο. . . Δὲν δύνασαι βεβαίως νὰ κλέψῃς, ἔ;

ΚΑΜΠΡ.

Σύγγνωθί μου! Δύναμαι νὰ κλέψω. . . Εἰς ὅλας τὰς θέσεις κλέπτει τις. . . Ἀλλὰ, τέλος, δὲν κλέπτω. . . ἔχω ἐρωμέναν, ἀπλῶς. . . Λοιπὸν, τί; ἔχω ἐρωμέναν. . . ἔπειτα; Μήπως εἴμεθα ἄγριοι, φίλε μου;

ΤΟΥΡΖΥ.

Ὅχι δά! ἀλλ' ἐπίσης, εἰπέ μοι, ποίαν ιδέαν ἔχεις περὶ γάμου, ἀγαπητέ μοι;

ΚΑΜΠΡ.

Περὶ γάμου; ἔχω τὴν ιδέαν ἣν ὁ κόσμος ὅλος ἔχει περὶ αὐτοῦ, μοι φαίνεται! Μήπως εἶμαι ἐξαίρεσις, κατὰ τύχην;

ΤΟΥΡΖΥ.

Ὦ! ὄχι· ἀλλὰ βλέπω ὅτι ὁ γάμος διὰ σὲ εἶναι τὸ διαζύγιον!

ΚΑΜΠΡ.

Πῶς; τὸ διαζύγιον!

ΤΟΥΡΖΥ.

Δηλαδή ὅτι τὸ εἰλικρινὲς διαζύγιον θὰ ἦτο ἑκατοντάκις προτιμότερον, ἠθικώτερον καὶ γενναϊότερον. Διότι κατὰ τὸ μικτὸν αὐτὸ διαζύγιον οἱ μὲν σύζυγοι, ἐκτὸς σοῦ, ἀπολαμβάνουσιν αὐτοῦ πληρέστατα, εἰς δὲ τὰς γυναικας μένουσιν ἡ ἐγκατάλειψις, ἡ θλίψις, αἱ προσβολαί, καὶ δὲν ἔχουσι τὴν ἐλευθερίαν.

ΚΑΜΠΡ.

Ὦ! τὴν ἐλευθερίαν! τὴν ἐλευθερίαν! Πόσαι καὶ πόσαι τὴν λαμβάνουσι τότε!

ΤΟΥΡΖΥ.

Καὶ ὅσαι δὲν τὴν λαμβάνουσιν! Εὐρίσκονται τινες, ἐλπίζω. Ποία λοιπὸν ἡ τύχη αὐτῶν;

ΚΑΜΠΡ.

Πά! ἐδικαί σου ιδέαι ὅλ' αὐτά. . . Ἄς ἴδωμεν. . . Λάλει εἰλικρινῶς. . . Μήπως ἡ Ἰουλία παραπονῆται;

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἦξεύρεις ὅτι εἶναι λίαν φιλότιμος καὶ λίαν φρόνιμος· δὲν παραπονεῖται ποτέ· ἀλλ' εἴαν δὲν βλέπῃς ὅτι πάσχει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ἐφ' ὅσον σὺ παρεκτρέπεσαι. . . ἄλλοφρονεῖς τῇ ἀληθείᾳ εἰς ἄκρον.

ΚΑΜΠΡ.

Πάσχει, φίλε μου, πάσχει. . . ἀναμφιβόλως πάσχει! Ὅλαι αἱ γυναῖκες πάσχουσιν, εἰξεύρεις. . . Εἶναι τὸ ἐπιτήδευσμά των. . . (Κάθηται). Εἶναι ἡ ἀξίωσίς των, τοῦλάχιστον. . . καὶ αἱ τελειότεραι δὲν δύνανται νὰ διαφύγῃσι τὴν δυστροπίαν ταύτην. . . ἀλλὰ εἰλικρινῶς, εἴαν ἡ Ἰουλία δὲν ἦτον εὐτυχὴς εἰς τὴν θέσιν εὐρίσκεται, ἔπρεπε ν' ἀφήσῃ αὐτήν. Ὅσον ἀ-

φορὰ τοῦτο ἡ συνείδησίς μου εἶναι εὐτυχῶς ἡσυχος. . . Εἰργάσθην δεκαπέντε ἔτη τοῦ βίου μου ἵνα τριπλασιάσω τὴν περιουσίαν μου καὶ εὐχαριστήσω τὰς ἐπιθυμίας της, καὶ τὰς ἐμὰς, εἶναι ἀληθές. . . ἀλλὰ τέλος. . . ἡ Ἰουλία, ὡς πᾶσαι αἱ γυναῖκες, ἠγάπα σφόδρα τὴν πολυτέλειαν, τὰς ἐορτάς, τὰ θεάτρα, τοὺς ἵππους, τοὺς ἀδάμαντας. . . ἀπολαμβάνει τούτων ἀπάντων. . . καὶ ἀπολαμβάνει ἐν ἀφρονίᾳ. . . ἔχει περισσότερα ἢ ὅσα ἐπιθυμεῖ. . . Τοῦτο ὡς φαίνεται τὴν κάμνει νὰ πάσχη!

ΤΟΥΡΖΥ.

Αἱ γυναικες ἀγαπῶσιν ὅλα αὐτά, τοῦτο ἀληθές, ἀγαπητέ μοι, ἀλλ' ὑπάρχει τι τὸ ὁποῖον ἀγαπῶσι πλείοτερον ἀκόμη.

ΚΑΜΠΡ.

Τί;

ΤΟΥΡΖΥ (ἀπλούστατα).

Νὰ τὰς ἀγαπῶσι.

ΚΑΜΠΡ.

Ναί. . . ναί. . . μὲ κιθάραν. Εἶναι πολὺ καλόν.

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἄ! Μαυρίκις, ἄκουσον, πρέπει νὰ σοὶ εἰπῶ ὅλην μου τὴν ιδέαν. . . Δὲν ἐκτιμᾷς ἀρκούντως τὴν σύζυγόν σου. Διὰ θεάτρων, δι' ἵππων, δι' ἀδαμάντων, πληρόνονται αἱ ἐρωμέναι, καὶ ὄχι αἱ σύζυγοι. Χρηστὴ σύζυγος, σύζυγος εἰς τὴν ἐμπιστεύεσαι τὸ ὄνομα, τὰ τέκνα, τὴν τιμὴν σου, ἥτις διατελεῖ οὕσα ἀναμέσον ὅλων αὐτῶν τῶν τοῦ κόσμου διαφθορῶν πιστὴ φύλαξ πάντων τούτων τῶν ἱερῶν κειμηλίων, ἥτις καθ' ἑκάστην ἐσπέραν καὶ πρωΐαν σοὶ ἀποδίδει αὐτὰ ἀκηλίδωτα ὡς τὰ παρέλαβεν, ἥτις περικλείει αἰωνίως ἐν τῇ οἰκίᾳ σου τὸ θέλγητρον, τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὸν σεβασμόν. . . τοιαύτη σύζυγος πρέπει ν' ἀνταμείβηται δι' ἀγάπης.

ΚΑΜΠΡ.

Ἀναμφιβόλως!

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἀγάπα λοιπὸν αὐτήν! διότι τέλος, δὲν τὴν κατέστησες ἄγαλμα, πιστεύω. Δὲν τῇ ἀφῆρπασες τὴν καρδίαν ἐκ τοῦ στήθους. . . Λοιπὸν, ἡ καρδία αὐτῇ πρέπει νὰ ζήσῃ. Ἡ καλλιτέρα. . . ἡ τελειότερα γυνή, ἔστω! ἀλλὰ ἡ καλλιτέρα ὡς καὶ ἡ χειρότερα. . . καὶ τοῦτο εἶναι ἡ δόξα των. . . θέλει λησμονήσῃ τὴν πολυτέλειαν, τὰς ἐορτάς, τοὺς ἀδάμαντας. . . τὸν ἄρτον, εἴαν ᾗται ἀνάγκη. . . μᾶλλον ἢ τὴν ἀγάπην.

ΚΑΜΠΡ.

Ἄ ταλαίπωρε Τουρζύ! εἴαν ἔχῃς τὰς αὐτὰς ιδέας ὅταν ὑπανδρευθῇς, σοὶ διαβεβαίω ὅτι θ' ἀπολέσῃς τὴν σύζυγόν σου. Σύζυγος ὅστις λαλεῖ περὶ ἀγάπης εἰς τὴν γυναικά του, πράττει τὸ αὐτὸ ὥσπερ τῇ ἀνεγίνωσκεν κίσχηρὰ βιβλία.

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἐάν τὸ πιστεύῃς... εἶσαι πολὺ εὐτυχής. Ἡ εὐδαιμονία δὲν εἶναι μέχρι τέλους ὕψις. Σ' ἐγνώρισα ἔχοντα εὐγενεστάτην ψυχὴν... καὶ ἔάν ποτὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴ τὸ δώσῃ! σὲ ἐγγίσῃ ἡ δυστυχία θέλεις μάθει ὅτι ὑπάρχει μετὰξὺ δύο ἀνθρωπίνων ὄντων ἄλλη ἀγάπη διαφορετικὴ ἐπίσης περὶ ἧς λαλεῖς πρὸς τὰς ἐρωμένους σου.

ΚΑΜΠΡ (ἐκρῶς. Ἐγείρεται).

Τέλος... εἰπέ μοι... τί; Μήπως μοὶ διαβιβάσεις ἐντολὴν τινα; Ἀπίθανον. Διότι ἡ σύζυγός μου ἐκτὸς τῶν ἄλλων προτερημάτων της, ἔχει ἐν γένει πολλὴν φιλοκαλίαν, καὶ δὲν ἤθελε τὸ ἀποδείξει ἔάν, μετὰ πεντεκαίδεκα καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν γάμον, καὶ ὅταν ἔλθουν δύο τέκνα μεγάλα ὡς αὐτὴ, ἐλάμβανεν αἶφνης ἦθος Ἀριάδνης ἐπὶ τοῦ βράχου της!

ΤΟΥΡΖΥ, (μὲ φωνὴν βραχυτέραν).

Ἡ σύζυγός σου οὐδὲν μοὶ ἐξωμολογήθη, σοὶ δίδω περὶ τούτου τὸν λόγον μου· ἀλλ' ἐφθασα καθ' ἣν στιγμὴν ἡ θυγάτηρ σου ἀνεχώρει. Ἡ μήτηρ της μὲ παρεπονήθη, ἠθέλησα νὰ σοὶ τὸ εἶπω... καὶ νὰ σὲ καθικετεύσω... νὰ σὲ καθικετεύσω νὰ τῇ ἀφήσῃς τὴν θυγατέρα της.

ΚΑΜΠΡ.

Ἄ! ὡς πρὸς τοῦτο, ἐννοῶ τὴν λύπην ἣν αἰσθάνεται ἡ σύζυγός μου, καὶ τὴν συμμερίζομαι... Ἀλλὰ, βλέπεις, ἔχω ἰδέας καθαρωτάτας περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν νεανίδων· μανθάνω ὅτι ἡ θυγάτηρ μου εἶναι χρηστοτάτη, ὕπερ σπανιώτατον, καὶ ἠθέλησα νὰ τὴν ἀπομακρύνω ὅσον ἔνεστι πασῶν τῶν διαφθορῶν, αἵτινες εἰσδύουσι παρὰ τὴν θέλησιν ἡμῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ μας διὰ τῶν λόγων τοῦ κόσμου, διὰ τῶν ἑορτῶν, διὰ τῶν ἐν τῇ τραπέζῃ συνδιαλέξεων, κτλ. Κάκιστα ταῦτα πάντα.

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἐστω. Ἀλλ' ἅπασαι αἱ προφυλάξεις δέον νὰ ἔχουσιν ἐν τέλος. Λοιπὸν, ἀπόδος αὐτῇ τὴν θυγατέρα της, φίλε μου... Σὲ βεβαίῳ ὅτι εἶναι καιρός.

ΚΑΜΠΡ.

Τὸ προσεχὲς ἔτος. Ἀπεφασίσθη.

ΤΟΥΡΖΥ,

(ἐγγιζὼν τὸν βραχίονά του μετ' ἐπιμονῆς καὶ συγκινήσεως).
Σὲ παρακαλῶ.

ΚΑΜΠΡ (ἐξοργιζόμενος).

Ἄ! Μ' ἐνοχλεῖς!

ΤΟΥΡΖΥ, (μετὰ δυνάμεως).

Ἄ! Λοιπὸν!...

ΚΑΜΠΡ.

Τί λοιπὸν;

ΤΟΥΡΖΥ.

Λοιπὸν... ὁ Θεὸς εἰξεύρει ἐάν ὑπάρχῃ γυνὴ ἐν τῷ κόσμῳ ἣν τιμῶ πλείοτερον τῆς ἐδικῆς σου, ἀλλ' ὅταν τὴν ἀπελπίζῃς διὰ τῆς διηνεκοῦς σου ἐγκαταλείψεως, ὅταν ἡ καρδία της δὲν ἡξεύρῃ ποῦ νὰ τραπῇ, ὅταν τὴν περιβάλλῃς διὰ τῶν ἐρωμένων σου... καὶ τολμᾷς ἀκόμη νὰ τῇ ἀποσύρῃς τὴν θυγατέρα της... δὲν σὲ εὐρίσκω μόνον σκληρόν... σὲ εὐρίσκω... καὶ θρασύν!

ΚΑΜΠΡ, (ψυχρότατα).

Ἄ! μέγας ὁ ζήλός σου, φίλε μου.

ΤΟΥΡΖΥ, (μετὰ τινα σιωπὴν).

Συγγνώμην!

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Οἱ αὐτοί, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Μία ἐπιστολὴ κύριε;

ΚΑΜΠΡ.

Πόθεν;

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Ἐκ τῆς σκιάδος τῶν Πτελεῶν.

ΚΑΜΠΡ.

Ἄ!

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Πιστεύω ὅτι ζητεῖται ἀπόκρισις.

ΚΑΜΠΡ.

Καλά... θὰ τὴν στείλω... Μὲ συγχωρεῖς, Μάξιμε, βεβαίως;

(Ἐξέρχεται πρὸς ἀριστερά).

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ.

ΤΟΥΡΖΥ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

ΤΟΥΡΖΥ.

Αὐγουστε!

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Κύριε;

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἡ Κυρία Κάμπρ δὲν κατῆλθεν ἀκόμη;

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Ὅχι, κύριε, ἀκόμη· ἀλλὰ δὲν θὰ βραδύνῃ, διότι οἱ ἵπποι εἰσὶν ἑτοιμοί.

ΤΟΥΡΖΥ.

Θὰ μοὶ κάμῃς τὴν χάριν νὰ τῇ εἰπῇς ὅτι τὴν παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσῃ... ἐπειδὴ μὲ περιμένουσιν εἰς τὴν οἰκίαν μου... ὅτι θὰ τὴν γράψω τὸ ἑσπέρας.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Ἰδοὺ ἡ κυρία.

(ἡ Ἰουλία εἰσέρχεται ἐξ ἀριστερῶν, ὁ Αὐγουστος ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ.

ΤΟΥΡΖΥ, ΙΟΥΛΙΑ,

(ἐνδεδυμένη ἐνδυμασίαν ἱππασίας, καὶ τὴν πῖλον κρατοῦσα ἀνὰ χεῖρας).

ΙΟΥΛΙΑ.

Πῶς! Τί σημαίνει τοῦτο; Ἀναχωρεῖτε;

ΤΟΥΡΖΥ.

Θεέ μου! ναί... Εἶναι γελοιωδέστατον... ἀλλ' εἶχον λησμονήσει ὅλως διόλου ὅτι μ' ἐπερίμενον εἰς τὴν οἰκίαν μου σήμερον μετὰ μεσημβρίαν.

ΙΟΥΛΙΑ.

Μήπως ἐφιλονεικήσατε, εἰ;

ΤΟΥΡΖΥ.

Μὲ τὸν Μαυρίκιον;... ὦ! ὤψιστε Θεέ, ὄχι! ἀπλῶς ὅτι σᾶς εἶπον. Συνέντευξις ὑποθέσεων τὴν ὁποίαν πρὸ μικροῦ ἀνεμνήσθην.

ΙΟΥΛΙΑ (κινῶσα τὴν κεφαλὴν).

Ὄχι.

ΤΟΥΡΖΥ.

Σᾶς βεβαίῳ.

ΙΟΥΛΙΑ.

Ὄχι... καὶ μάλιστα μὲ ἀφίνετε διὰ πολλὸν καιρὸν... Λοιπὸν, ἔσο εἰλικρινής, ὅπως συνήθως. Ὁμολόγησον αὐτό.

ΤΟΥΡΖΥ.

Εἶναι ἀληθές.

ΙΟΥΛΙΑ.

Διὰ τί;... Ἄ! τὸ εἰξεύρω... Μὲ τιμωρεῖτε διὰ τινὰς ἀθλίους λόγους φιλαρεσκείας οἵτινες μὲ διέφυγον πρὸ ὀλίγου, καὶ διὰ τοὺς ὁποίους ἐρυθρίασα ἅμα ὥς ἐπρόφερον αὐτούς.

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἀλλὰ, σᾶς ὀρκίζομαι... δὲν παρετήρησα μάλισα.

ΙΟΥΛΙΑ.

Οἶμοι! πρὸ ἐτῶν εἴσθε ὁ μάρτυς τοῦ βίου μου, εἰξεύρετε ἐὰν εἶμαι φιλάρεσκος... ἀλλ' ὑπάρχουσι στιγμαὶ καθ' ἃς πάσχει τις τοσοῦτον ὥστε πρέπει νὰ κάμνῃ νὰ πάσχῃ καὶ ἄλλος τις... Εὗρέθητε δυστυχῶς εἰς ταύτας... τέλος, ἦτο δεινὸν, τὸ ὁμολογῶ, νὰ θέσῃ τις ἐνάρετον ἄνθρωπον εἰς δοκιμασίαν... καὶ τῇ ἀληθείᾳ τοῦτο ἦτο τόσον μακρὰν τῆς σκέψεώς μου! Τοῦναντίον, τοσοῦτον σᾶς ἐγνώμωνῳ, τοσοῦτον σᾶς ἐγνώμωνῳ!...

(Σταματᾷ).

ΤΟΥΡΖΥ, (διὰ φωνῆς βραχείας καὶ ὀλίγον τι χαμηλῆς).

Διὰ ποῖον λόγον;... Διότι σᾶς ἀγαπῶ;

ΙΟΥΛΙΑ, (ζωηρῶς).

Διότι δὲν μοι τὸ λέγετε!

ΤΟΥΡΖΥ.

Καὶ ἐὰν πλέον δὲν ἔχω τὸ θάρρος αὐτό;

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἐὰν δὲν τὸ ἔχετε πλέον, ἔπρεπε τῷ ὄντι ν' ἀναχωρήσητε· ἀλλὰ διὰ τί; Τί λοιπὸν μετεβλήθη;... Σύγγνωθί μοι ἐπὶ τῇ ἐπιμονῇ μου... εἶναι πικρὰ-δοξος, τὸ αἰσθάνομαι· ἀλλ' εὐρίσκομαι εἰς τοσαύτην ἐνδειαν εὐνοίας, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ ὑποφέρω ν' ἀπολέσω καὶ τὴν σὴν... καὶ ὁποίαν εὐνοίαν!... Πιστεύσατε ὅτι δὲν εἰξεύρω νὰ τὴν ἐκτιμῇσω... τόσον ἀγαπητὴ, τόσον τρυφερά, τόσον γενναία... ἐννοοῦσα τὰς θλίψεις μου χωρὶς νὰ πικραίνωμαι δι' αὐτάς, πικρηγοροῦσά με δι' αὐτάς χωρὶς νὰ μοι λαλῇ περὶ αὐτῶν, κατέχουσα τὴν καρδίαν μου χωρὶς νὰ τὴν διαταράττῃ;... Ἰπερήφανον φιλανθρωπίαν ἐξήσκεις ἐπ' ἐμέ!... Διὰ τί νὰ μοι τὴν ἀπαρνῇσαι τώρα;

ΤΟΥΡΖΥ.

Ἄ!... διότι δὲν δύναμαι πλέον νὰ φέρω τὸ προσωπεῖον τοῦτο τῆς φιλίας, διότι μὲ βαρύνει, διότι ἐξηντλήθησαν αἱ δυνάμεις μου!... Τί θέλετε; Ἐπὶ ἔτη ὀλόκληρα παλαίει τις, μάχεται ὑπὲρ τοῦ καθήκοντος, ὑπὲρ τῆς πίστεως, ὑπὲρ τῆς τιμῆς... καταπατοῦσι, συνθλίβουσι διὰ τῶν δύο χειρῶν τὰ πλημυροῦντα τὴν καρδίαν ὑμῶν αἰσθήματα, τὴν εὐσπλαγχνίαν, τὴν τρυφερότητα, τὴν ὀργὴν, τὴν ἀπελπισίαν... καὶ ἐξαίφνης ἐπέρχεται ὥρα τις κατὰ τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα ὅτι δὲν εἴμεθα πλέον κύριοι, ὅτι ἡ καρδία ἐκχειλίζει, ὅτι τὸ πᾶν συμπαρασύρει... ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον καθήκον, πίστις, τιμὴ... ὅτι ἀγαπῶμεν, ἀγαπῶμεν... ἀγαπῶμεν, καὶ οὐδὲν πλέον!...

ΙΟΥΛΙΑ, (μετὰ τόνου μομφῆς καὶ λύπης).

Φίλε μου!

ΤΟΥΡΖΥ.

Φίλος σας... δὲν εἶμαι πλέον, σᾶς τὸ εἶπον!... Δὲν δύναμαι πλέον, δὲν θέλω πλέον νὰ εἶμαι!... καὶ ἐὰν παρέμενον πλησίον σας, δὲν θὰ εἶχον πλέον εἰμὴ μίαν σκέψιν... νὰ σᾶς ἀπολέσω, νὰ σᾶς συμπαρασύρω μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ ἀβύσσῳ ἵνα σᾶς ἀποσπάσω ἀσφαλέστερον ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἵνα σᾶς ἐνώσω μετ' ἐμοῦ διὰ παντός!

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἀκούω... δὲν ἐννοῶ... Σεῖς λαλεῖτε;

ΤΟΥΡΖΥ,

(πίπτων ἐπὶ κλιντήρος παρὰ τῇ τραπέζῃ, πρὸς ἀριστερά).

Ἐ! ὤψιστε Θεέ! δὲν ὑπῆρξα ἄρά γε ἀρκούντως χρηστὸς ἄνθρωπος, ὥς ἴδωμεν! ἀρκούντως καλὸς, ἀρκούντως ὑπομονητικὸς... πρὸ ἐτῶν ἀφ' ἧς εὗρί-

σκομμι ὑπὸ τὸ θέλγητρον τῆς καλλονῆς, τῶν ἀρετῶν, τῶν παθημάτων σας, ἀγαπῶν ὑμᾶς ἐμμανῶς, σχεδὸν λειποθυμῶν ἅμα ὡς ἡ χεὶρ ὑμῶν ἐγγίσῃ τὴν ἐδικήν μου, ἅμα ὡς τὸ ἐνδυμά σας κινήσῃ τὸν ἀέρα περὶ ἐμὲ, πλήρη ἔχων τὴν καρδίαν λόγων λατρείας, οἵτινες κατακαίουσι τὰ χεῖλη μου καὶ τοὺς ὀπούς κρατοῦσιν αὐτά. . . Καὶ διὰ τίνα τόσοι σεβασμοί, τόση καλωσύνη, τόσα βάσανα. . . διὰ τίνα; . . ὦ! μὴ φοβοῦ τίποτε. . . ὄχι! οὐδένα κατηγορῶ. . . Ἐγὼ μόνος. . . ἐγὼ μόνος εἶμαι ἐνοχος, τοῦτο ἀληθές! (Ἐγείρεται).

ΙΟΥΛΙΑ.

Ναί. . . σὺ μόνος. . . καὶ πολὺ ἐνοχος! . . ὕψιαινε! . . .

ΤΟΥΡΖΥ, (ἐπαναρχόμενος).

Καὶ ἐν τούτοις τίς μ' ἔφερεν ἐδῶ; Τίς μὲ κατέστησε προδότην τῆς φιλίας καὶ τῆς τιμῆς; Δὲν εἶχον γεννηθῇ διὰ νὰ μιμηθῶ τὸ πρόσωπον τοῦτο, ὃ Θεὸς τὸ εἰξεύρει. . . καὶ σὺ τὸ εἰξεύρεται καὶ ἐάν σᾶς εἶχον ἰδεῖ ἀγαπωμένην, εὐτυχῇ, τιμωμένην, ποτέ. . . ποτέ δὲν ἤθελον συλλάβει τὴν ἄτιμον ἰδέαν νὰ προσβάλω τὴν εὐτυχίαν σας. Θὰ μοὶ ἦτο ἐκρά! . . Ἀλλὰ νὰ βλέπω ὑμᾶς. . . ὑμᾶς τόσο ἀξίαν νὰ παράσχῃτε τὴν εὐτυχίαν καὶ νὰ τὴν αἰσθανθῇτε, ὑμᾶς τῆς ὁποίας ὁ ἔρωσ μοὶ ἐφκίνητο, ὅταν ἐσκεπτόμην εἰς αὐτὸν, μέθῃ ἀδύνατος. . . ὑμᾶς ἥτις ἠθέλατε καταστήσει τὸν βίον μου ἐνούμενον μετὰ τοῦ ἐδικοῦ σας καθαρὰν τινὰ μηχανήν. . .

ΙΟΥΛΙΑ, (ἐλπίον τι παράφορος καὶ λειποθυμοῦσα).

Σᾶς ἱκετεύω. . . σᾶς ἱκετεύω. . . ἀναχωρήσατε!

ΤΟΥΡΖΥ.

Νὰ βλέπω τὴν τόσο γλυκεῖαν καὶ τόσο ὑπερήφανον αὐτὴν καρδίαν, τὴν χαρίεσσαν αὐτὴν ψυχὴν, τὴν τελείαν αὐτὴν χάριν. . . ὅ,τι τέλος εἶσθε. . . ὅλον τοῦτο ἀπολλύμενον. . . περιφρονούμενον. . . ὑβριζόμενον. . .

ΙΟΥΛΙΑ, (ἀναλαμβάνουσα τὴν θέσιν της).

Ἄρτετέ με παρευθὺς, τὸ ἀπαιτῶ!

ΤΟΥΡΖΥ.

Λοιπὸν, τοῦλάχιστον, ἐάν πρέπη νὰ σᾶς ἀπαρνηθῶ. . . ἐάν δὲν θέλετε εὐτυχίαν. . . οἴμοι! τόσο τεταραγμένην. . . ἂν δύναιμι νὰ σᾶς προσφέρω, διὰ τῆς ζωῆς μου ἢν εἰς σᾶς ἀφιερῶ, διὰ τῆς τιμῆς μου ἢν σᾶς ἐγκαταλείπω. . .

ΙΟΥΛΙΑ.

ὄχι! . . ποτέ! . . Ἀλλ' ἀναχωρήσατε λοιπὸν! . . Ἐκεῖ εἶναι ὁ θάνατος!

ΤΟΥΡΖΥ.

Λοιπὸν, θὰ εἰξεύρετε τοῦλάχιστον. . . θὰ ἀναμνησθεσθε πάντοτε ὅτι ὑπῆρξε δικαιοσύνη δι' ὑμᾶς. . .

ὅτι ἀπαξ κατὰ τὸν βίον σας ἠγαπήθητε ὡς ὑπῆρξατε ἀξία ν' ἀγαπηθῇτε. . . πολὺ ν' ἀγαπηθῇτε, ἐννοεῖτε; . . νὰ λατρευθῇτε. . . μέχρι μανίας! . .

ΙΟΥΛΙΑ, (φεύγουσα).

Ἄκουσον!

(Ἡ φωνὴ τοῦ Κάμπρ, ἔξωθεν).

Ἐάν ἀνεχώρησαν, ἡ Φραγκίσκα ἀς φέρῃ τὴν ἐπιστολήν.

ΙΟΥΛΙΑ.

Ὁ σύζυγός μου! . . Ἐξέλθετε! . . Εἶμαι λίαν τεταραγμένη! Ἐξέλθετε! . .

(Ὁ Τουρζύ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ βήθους).

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ.

ΙΟΥΛΙΑ, ΚΑΜΠΡ.

(εἰσερχόμενος ἐκ δεξιῶν. — Ἡ Ἰουλία προσπαθοῦσα ν' ἀποκρύψῃ τὴν συγκίνησίν της, διευθετῇ τὴν κόμην της ἀπέναντι κατόπτρου, στρέφουσα τὰ νῶτα εἰς τὸν σύζυγόν της).

ΚΑΜΠΡ.

Ἄ! ἰδοὺ εἶσαι ἔτοιμος!

ΙΟΥΛΙΑ.

Ναί.

ΚΑΜΠΡ.

Καὶ ὁ Τουρζύ, ποῦ εἶναι;

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἐκεῖ, εἰς τὴν αὐλὴν, πιστεύω.

ΚΑΜΠΡ.

Εἰπέ μοι ἀγαπητὴ μοι, μήπως ἐσκέπτεσθαι νὰ συμπαραλάβῃς τὴν Φραγκίσκαν;

ΙΟΥΛΙΑ.

Ναί. . . Δὲν ἔχω εἰμὴ αὐτήν. . . εἰξεύρεις ὅτι ὁ Ἰουστίνος ὑπῆγε μετὰ τῆς συζύγου του νὰ συνοδεύσῃ τὴν Καικίλιν.

ΚΑΜΠΡ.

Καὶ ἐγὼ ἔχω ἀνάγκην τῆς Φραγκίσκας, ἵνα κομίσῃ ἐπιστολήν τινὰ ἀρκούντως κατεπείγουσαν.

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἀπόστειλον αὐτήν. Ἀδιαφορῶ ὅλως διόλου περὶ αὐτῆς. . . ἐάν ἐξέλθῃ, διότι ὁ καιρὸς φαίνεται πολὺ ἀχρεῖος.

ΚΑΜΠΡ.

Ἐξέλθε λοιπὸν, ἀγαπητὴ μου, τοῦτο θὰ σὲ ὠφελήσῃ. . . Ἐάν ἡ θύελλα ἐκραγῇ, προφυλάχθητι ὑπὸ τὴν στέγην τῆς οἰκίας τοῦ φύλακος, ἢ εἰς τὸν ἀγροτικὸν οἶκον, ἀδιάφορον ποῦ. . . Εἶναι τὸ νέον σου ἐνδυμα, τοῦτο; . . Ἄς ἴδωμεν. Θεέ! πόσον εἶσαι ὠραία!

ΙΟΥΛΙΑ.

Μὲ ἐκπλήττεις πολὺ.

ΚΑΜΠΡ.

Διὰ τί;

ΙΟΥΛΙΑ.

Περιποιητική λέξεις εἰς τὸ στόμα σου!.. ἀπει-
θυνομένη εἰς ἐμέ!

ΚΑΜΠΡ.

Ἐάν δὲ σὲ περιποιῶμαι συχνότερον, πράττω τοῦτο
διότι προϋποθέτω ὅτι ἄλλοι ἀναλαμβάνουσιν αὐτό.

ΙΟΥΛΙΑ, (μετ' εἰρωνείας θλιβεῶς).

Καὶ πιστεύεις ὅτι εἶναι τὸ αὐτό!

ΚΑΜΠΡ.

Ἄλλως καὶ νομίζω, ἀγαπητή μου, ὅτι ἡ καλλι-
τέρα περιποίησις τὴν ὁποίαν δύναται τις νὰ κάμῃ
πρὸς γυναῖκα, εἶναι τὸ νὰ τὴν νυμφευθῇ.

ΙΟΥΛΙΑ.

Παρήλθε τόσοσ καιρός!

ΚΑΜΠΡ.

Ἀλλὰ τοῦτο διαρκεῖ πάντοτε, εἶναι διαρκὲς πε-
ριποίησις... πρὸ πάντων ὅταν δὲν μετανοήσῃ τις
διὰ τοῦτο.

(Φιλεῖ τὴν χεῖρα αὐτῆς).

ΙΟΥΛΙΑ, (παρατηροῦσα αὐτὸν μετὰ δειλῆς τρυφερότητος).

Εἶναι ἀληθές;

ΚΑΜΠΡ.

Ἐντελέστατα... (θλησιάζει αὐτήν). Ἀλλ' ἂν παρα-
τηρήσω τοὺς ὀφθαλμούς σου;.. Ἔνεκα τῆς Καικί-
λης, δὲν ἔχει οὕτω; Θεέ μου! σὲ βεβαιῶ ὅτι τοῦτο
μ' ἐλύπησεν ὅσον καὶ σέ... ἀλλὰ τόσον φοβοῦμαι
τῶν νεανίδων τὴν μετὰ τοῦ κόσμου σχέσιν... καὶ
θέλω ἡ θυγάτηρ μου νὰ γίνῃ ἀξιοπρεπὴς γυνή... ὡς
ἡ μήτηρ της.

ΙΟΥΛΙΑ.

Εἶσαι καλὸς καὶ διὰ τοῦτο μοὶ λέγεις τοῦτο!

ΚΑΜΠΡ.

Ὅχι μόνον ὠραία ὡς ἡ μήτηρ της, ἀλλὰ χρηστὴ
καὶ δικαία ὡς αὐτή.

ΙΟΥΛΙΑ, (στηριζομένη ἐπ' αὐτὸν καὶ παρατηροῦσα αὐτόν).

Ἀκόμη!.. ἀκόμη!.. Τόσον μὲ κολλακεῖ... τό-
σον μὲ ἐμψυχώνει μία μόνη λέξις ὡς αὐτή!

ΚΑΜΠΡ.

Εἰξεύρεις ὅτι φύσει δὲν εἶμαι πολὺ εὐαίσθητος...
ἀλλὰ εἰς τὴν καρδίαν μου τίποτε δὲν ἀπώλεσας,
καὶ σὲ ἀγαπῶ πολὺ, ἔσο βεβαία... Σὲ ἀγαπῶ πολὺ.

ΙΟΥΛΙΑ,

(μετὰ διαχύσεως, κλίνουσα ὡσεὶ διὰ νὰ τῇ φιλήσῃ τὴν χεῖρα).

ὦ! εὐχαριστῶ.

ΚΑΜΠΡ.

Ἐ... Ἐ, εἶσαι τρελλή!.. Ὅχι δά! πρέπει ν' ἀ-
ναχωρήσω, ἐγώ... (Παρατηρῶν τὸ ὠρολόγιόν του). Δύω
ὥραι καὶ ἡμίσεια... ἀκριβῶς ἡ ὥρα... (Ἰπάγει νὰ

παραλάβῃ τὰς ἐφημερίδας, καὶ προσθέτει μετὰ τινα παῦσιν).
Ἄ! ναι, ἀγαπητή μου, ἤθελον νὰ σοὶ εἶπω... Γνω-
ρίζεις τὴν κυρίαν Κρεσσέυ;

ΙΟΥΛΙΑ, (ὠχρίῳσα ἐξαίφνης).

Ἐξ ὀνόματος.

ΚΑΜΠΡ.

Πρὸ τινος κατώκησεν εἰς τὰ πέριξ ἐδῶ. Εἶναι νε-
αρά τις γυνὴ εἰς θέσιν ἔχι εὐχάριστον, κεχωρισμένην
τοῦ συζύγου της, ὅστις εἶναι εἰδός τι μηχανώδους...
Αὐτὴ φημίζεται ὡς πολὺ καλή... πολὺ μᾶς συνι-
στῶσιν αὐτὴν οἱ φίλοι Λωτιέρ, Τρεδιόν καὶ ἄλλοι...
Ἐάν ἤρχετο εἰς τὴν οἰκίαν μας, ἐκ τύχης, ὡς γειτό-
νισσα, θὰ ἦτο πολὺ καλὴ ἐάν τὴν ἐδέχεσσο, τί λέ-
γεις;

ΙΟΥΛΙΑ.

Καλὰ, φίλε μου.

ΚΑΜΠΡ.

Τώρα λοιπὸν σὲ ἀφίνω. Πιθανὸν αὔριον νὰ ἐπι-
στρέψω. Καλὴν νύκτα!

ΙΟΥΛΙΑ.

Καλὴν νύκτα!

(Ἐξέρχεται).

ΙΟΥΛΙΑ, (μόνη).

(Μετὰ σιγὴν ἀπελπισίας, ἀνακράζει μετὰ λύπης). Ἐχάθην!

("Ἐπεταὶ συνέχεια.")

ΑΠΟΔΗΜΗΤΟΥ ΑΝΑΜΝΗΞΕΩΝ

ΑΠΟΞΕΡΑΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ (*).

(Ἰδε τόμ. 10^ο, σελ. 184.)

... — Ἀρχαία Ζακυνθία φιλοξενία. — Δημάρτος ἐν Ζα-
κύνθῳ. — Ἡ Ζάκυνθος ὁρμητήριον Ἑλλήνων φιλελευθέρων.
Δίων ὁ Συρακούσιος. — Ἀρχαῖαι δολοφονίαι. — Αὐτὸς ἔρα. —

Ὅτε, ζητήσαντος Δαρείου τοῦ Ἰστιάσου γῆν καὶ
ὕδωρ παρὰ τῶν Ἑλλήνων, μεταξὺ τῶν ἄλλων νη-

(*) Δημοσιεύσας ἐκ τῆς περιηγήσεώς μου ἀποσπάσματα τινα
περὶ τῆς νεωτέρας Ζακύνθου, ἔχω λόγους πείθοντάς με εἰς πε-
ρηνότην ὑπὸ τινων — περίοδος ἔξου περιηγητοῦ, ἣν μετέ-
φρασα, παρήνευρα πρὸς ἀντίκρουσιν καὶ ἀντέκρουσα, ἀπεδόθη
μοι ὡς ἴδιον φρόνημα — διήγησις καταστάσεως μίλις ὑπερ-
βάσης τὸ κατώφλιον τοῦ παρόντος αἰῶνος εἰθεωρήθη ὡς εἰς τὸ
ἐνεστὸς ἀφορώσα — τοὺς ὑπὸ τῆς ἀγλῆος τῆς ἀγανακτήσεως
σκοτισθέντας διανοητικὰς ὀφθαλμούς τῶν παρεξηγητῶν μου
διέφυγεν ὁ τοῦ ἐνεστῶτος ἔπαινος. — Ἐγὼ δὲ λυπούμενος μὲν
ὑπὸ τῆς ἀδικίας, τὸ πάθημα δὲ ἀντὶ μαθήματος λαμβάνων,
ἀποσπῶ... οὐχὶ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου (οὐκ ἀνδρικὸν
γάρ), ἀλλὰ τῆς παλαιᾶς Ζακύνθου τεμάχιον. Οὕτω πιστεύω
εἶς εὐδένᾳ εἰσχυλίσμαι κίνδυνον διότι τοῦτο μὲν ἀδύνατον
κρίνω τὴν ἐξέγερσιν Ζακυνθίων πρὸ δισχιλίων καὶ πλέον ἐτῶν
κακοιμημένων ὕπνου ἀτάρακτον, τοῦτο δὲ ἀπίθανον ὅπως τὴν
δεῖ ἀφήγησιν ἀμαρτημάτων, οὕτως εἰπεῖν, ἀπολελιθωμένων
συντάραξιν τῆς χολῆς τῶν ἀπογόνων. Σ.